

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

นิธรรม เอาไปปฏิบัติ

เกี่ยวกับเรื่องยาหอมเต็ง ดูว่าเขาจะไปเอายามากอีก เอามาเราก็ไม่ว่าอะไร ถึงเขาไม่เอามาก็น่าจะหายสงสัยไปแล้ว เป็นเพราะยานั้นจริง ๆ ไม่ใช่โรคมันคั้นนะ มันถ่ายพิลึกพิลั่น ทำให้สงสัย มันถ่ายพิลึกพิลั่น เราดูอาจมที่ถ่ายมีสีมีลักษณะเหมือนกันเลย ตั้งแต่นั้นมาแล้ว พอรู้สึกตัวว่าเป็นเพราะยาอันนี้ หยุดยาอันนี้มาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ ยังไม่เคยถ่ายเลยได้ ๓ วันแล้วนะ ๔ วันนี่แหละ ไม่ถ่ายมาได้ ๓ วันเต็ม ๆ นะ ก็จะเอาอะไรมาถ่าย มันถ่ายออกจนหมดไม่มีอะไรเหลือ จนกระทั่งเจ้าของเพลี่ยเลยเขียว ก็ไม่เคยเห็นมันถ่ายขนาดนั้น วันหนึ่ง ๓ หน ๔ หน ถ่ายแต่ละทีไม่ใช่เล่น ๆ เพลี่ย ๆ

เพราะเรากินยานั้นกินก็ไม่รู้จักประมาณ ก็ไม่ได้นึกว่ามันมีพิษอยู่ มีการถ่ายท้องอยู่ด้วยยาอันนั้นนะ นึกว่าไม่มีอะไร ทีนี้พอรู้สึกตัวหยุดยานั้นมันก็หยุดเลย หยุดถ่ายจนกระทั่งปานนี้ ๓ วันเต็มแล้วนะ ๓ วันเต็ม ๆ แล้วไม่ได้ถ่ายเลย นั่นละถึงขนาดที่ว่า ๓ เต็ม ๆ แล้วยังไม่ถ่ายเลย ก็เพราะว่ามันถ่ายเสียจนหมดเลย จนเพลี่ย ไม่ใช่ธรรมดาเพลี่ยจริง ๆ แล้วจากนั้นมาก็ไม่มีอะไร เป็นปกติ เพราะหยุดยานั้นมาตั้งแต่บัดนั้นละไม่มีอะไร ทีนี้หอมเต็งเมื่อได้ตกลงกับเขาแล้วก็ป็นอันว่าตกลงนะ คือเขาจะเอายามากี่มา ให้เขาซ้ำอีกก็ได้ไม่เป็นไร ไม่เห็นเสียหายอะไรนี้ เราได้ติดต่อเขาแล้ว จะสั่งจดไม่เหมาะ เพราะไม่มีอะไรเสียหาย เขาเอามากี่ก็เพิ่มอีกก็ได้ เพราะไม่มีอะไรเสีย ไปสั่งจดเสียอีกเสีย เขาเตรียมอะไรทุกสิ่งทุกอย่าง สั่งจดใช้ไม่ได้ว่าอย่างนั้นเลย

ให้เอามา เขาจะให้มาฉันเพิ่มอีกเราก็เพิ่มได้จะเป็นอะไร เมื่อไม่มีโรคก็ไม่มีความอะไร มันไม่ได้เหมือนยาอันนี้ ถ้าไม่มีโรคแล้วจะมีถ่ายอย่างนี้ไม่เอา อันนั้นมันถ่ายพิลึกกันวันนั้น นี่ก็ไม่เห็นมีอะไร ได้ยินว่าเขาจะไปเอายานี้ ตอนที่สั่งไปนึกว่าเขาอยู่เมืองไทยนะ เขาติดต่อไปทางเมืองไทยนี้ เขาว่าเขาจะไปเอาขานานเท่านั้นแหละมา มากี่ไม่เป็นไร เมื่อหอมเขาถามเหตุผลผลกับเราตอบกันเรียบร้อยแล้ว เขาควรจะให้ยาอีกเราก็ไม่ว่า เขาไม่ให้เราก็ไม่ว่า เมื่อให้เขามาถึงตัวกันแล้วนะพูดตกลงกันแล้ว

วันนี้ก็ไม่ค่อยมีคนมากอะไรแหละ อย่าให้พูดมากนักนะ เพราะพูดทุกวัน ๆ เรียกว่าเทศน์ทุกวัน ออกทางวิทยุ ทางอินเทอร์เน็ตเป็นประจำนะเวลานี้ ที่หลวงตาเทศน์นี้ออก นอกจากทั่วประเทศไทยแล้วยังทั่วโลกอีก ออกอินเทอร์เน็ตนี้ทั่วโลก ตั้งแต่เทศน์มานี้ก็หลายปีแล้วนะ ทางอุดรฯ ออกทางวิทยุ ที่แรกก็สถานีเดียวที่วิทยุอุดร

ออกมา อู๋ หลายปี เวลาเราพูดตอนเช้าเขาเอาไปออกทางโน้น ครั้นต่อมาก็หนักขึ้น ๆ ยิ่งมาเริ่มช่วยชาตินี้แล้วที่นี้ออกกระจายไปหมด

อย่างอุดรนี้ ๘ สถานี ๘ สถานีนี้ออกทุกสถานีเลย แล้วก็มีความสมัครใจเขาเอง เราไม่รู้เรื่องรู้อะไรเราก็ว่าอย่างนี้ก็แล้วไปเลยแล้วไป เขาพอใจเองออก ๘ สถานีทุกสถานีเลย เป็นแต่เพียงไม่ช้าเวลากัน จากนั้นก็ออกทางกรุงเทพฯ สถานีใหญ่ในกรุงเทพฯ ออกหมดนะออกอย่างนี้ ที่สำคัญก็คือออกทางอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตออกไปทั่วโลกเลย แล้วในกรุงเทพฯ เรายังคิดว่าจะขยายออกอีก ใ้กว้างออกไป เพราะคนเข้าไปดูไปชมมากขึ้นทุกวันว่กัน ที่ไม่พอ นี้เขากำลังจะขยับขยายจะออกจากอินเทอร์เน็ตอันเดียวนี้ออก

เราก็พอใจที่เขาออกอย่างนั้น ก็นับว่าเขาเข้าใจในสารประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของธรรม นี้เราก็ออกโดยธรรมทุกอย่าง การที่ออกไปแล้วหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร เราไม่มีที่ต้อติในธรรมที่ออกไป เพราะเป็นธรรมล้วน ๆ ที่ถูกต้องดีงามทุกอย่างแล้ว คัดเลือกแล้วออก ๆ ผู้ที่ฟังก็ควรจะพิจารณาให้ถึงใจทุกคน นี้แหละสารประโยชน์ประจำตัวของเรา ครอบครัวของเรา สังคมแต่ละสังคมทั่วประเทศไทยของเรา จะเป็นสารประโยชน์จากธรรมเหล่านี้เข้าสู่ใจ

การช่วยชาติเราก็เคยได้เรียนให้ทราบแล้ว เราไม่เจตนาอะไรที่จะเป็นดังที่ปรากฏอยู่เวลานี้ เราไม่เคยมีเจตนา แต่เมื่อเหตุการณ์มันเข้าไปเกี่ยวข้องกัน มันก็ต้องได้เกี่ยวข้องอยู่โดยดี เพราะอันนี้เรียกว่าเราเป็นจุดศูนย์กลางของคนทั้งประเทศ เพราะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย แก้ไขความทุกข์জনหนโลกวิฤตการณ์ต่าง ๆ ซึ่งขัดแย้งกับธรรม ๆ แล้วทำความลุ่มจมให้แก่พี่น้องชาวไทยเรามาก

เราไม่มองเห็นอะไร ที่จะทำบ้านเมืองของเราให้มีความสงบร่มเย็น และแน่นอนหมั่นคงขึ้นเป็นลำดับ นอกจากธรรมเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงได้เอาธรรมออกไปประกาศให้พี่น้องทั้งหลาย เพราะพวกเราทั้งหลาย เรียกว่า ๘๐ เปอร์เซนต์ เป็นชาวพุทธกันทั้งนั้นทั่วประเทศไทย จึงได้นำธรรมนี้ออกไปประกาศให้พี่น้องทั้งหลาย

วิธีการดำเนิน หลวงตาก็ได้ดำเนินการพิจารณาในธรรมทั้งหลาย เรียบร้อยแล้วค่อยก้าวเดินออกไป เช่น วัตถุประสงค์ เป็นทองคำ ดอลลาร์ เงินสด จะเข้าช่องไหน ๆ เราก็พิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็ดำเนินตามนั้นมา ตัวเองก็ไม่ปรากฏว่าได้ขัดข้องในหัวใจตนเองว่า ได้ขัดแย้งกับธรรมในข้อใด ที่จะทำให้เป็นข้าศึกต่อชาติบ้านเมืองของเรา เราก็ไม่เห็น เราก็ดำเนินไปตามที่พิจารณาเรียบร้อยแล้ว เรื่องก็ราบรื่นดีงามตลอดมาดังพี่น้องทั้งหลายได้เห็นนี้แหละ

นี้ทางด้านวัตถุ ก็ไม่มีใครมาคิดมาคำนวณว่าเราดำเนินนี้ผิดไปตรงนั้น ๆ พอที่จะได้พิจารณาแล้วควรแก้ไขก็แก้ไขกันไปอย่างนี้ก็ไม่เคยมี เพราะก่อนที่จะนำพี่น้องทั้งหลายนี้คิดจนกระทั่ง ได้พูดให้ฟังแล้ว จนหัวอกจะแตกกว้างนั้นนะ ถ้าเป็นแบบโลกแล้วเป็นอย่างนั้น เพราะความเป็นห่วงเป็นใยพี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งอยู่ในแดนพุทธศาสนา สงบร่มเย็นมาตลอด แล้วจะเกิดความเดือดร้อนถึงขนาดที่เป็นชั้นล่มจมลงไปได้ อย่างนี้ไม่สมควร เมื่อศาสนาซึ่งเคยให้ความร่มเย็นมีอยู่ ควรจะยึดหลักพุทธศาสนานี้เข้ามาปฏิบัติ เฉพาะอย่างยิ่งทางด้านจิตใจ ถ้าจิตใจได้รับอรรถประโยชน์เป็นพลังขึ้นภายในตัวเองแล้ว กิริยาท่าทางการแสดงออกทุกอย่าง จะเป็นไปเพื่อความราบรื่นดีงาม ไม่ผาดโผนโจนทะยาน จึงได้นำธรรมนี้ออกแสดงแก่พี่น้องทั้งหลายฟัง

การแสดงธรรมเราแสดงเพื่อคนหมู่มาก หากจะขัดใจผู้ใดบ้าง ไม่ขัดใจผู้ใดบ้าง อันนี้ก็สุดวิสัย ก็เหมือนกับแกงหม้อใหญ่่นั้นแหละ หลายลิ้นหลายปากหลายท้อง ก็อาจจะมีขัดข้องบ้างเป็นธรรมดา ถ้าลิ้นเดียวปากเดียวก็ไม่เป็นไร อยากหวานก็เอาหวานมากิน อยากเปรี้ยวเอาเปรี้ยวมากิน อยากพริกก็พาดพริกลงไปให้ซ้ะลักออกก็ได้ (หัวเราะ) ก็คนเดียวเราเลือกกินได้ใช่ไหม เวลามันเป็นอย่างนั้นออกมาเราจะตำหนิพริกไม่ได้ เพราะเราไปกินพริกนี้ก็ต้องตำหนิเรา นี่ถ้าเป็นของคนคนเดียวเลือกเอาได้

อันนี้มันของเพื่อหลายคน การแสดงจะหนักเบาอย่างน้อยเพียงไรก็ตาม เรื่องเจตนาที่เป็นอรรถเป็นธรรมต่อพี่น้องทั้งหลายนี้ เรียกว่าเต็มเปี่ยมทุกแง่ทุกมุมแห่งธรรม ทั้งแง่หนักแง่เบาแง่เด็ดเผ็ดร้อน มีแต่แง่ของอรรถของธรรมที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังทั้งนั้น ไม่มีแง่ใดที่ทำความเสียหายแก่ชาติบ้านเมือง จากการแสดงออกของธรรมที่เรานำมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมา

จึงขอให้พากันปรับปรุงจิตใจ ใจนี้คือตัวผาดโผนมาก คือใจนะ ให้อุจใจเจ้าของทุกคน ๆ เอาธรรมไปประกอบ สิ่งใดที่ขัดแย้งกับอรรถกับธรรม สิ่งนั้นคือข้าศึกต่อตัวของเราเอง ให้พยายามแก้ไขตัดแปลงตนเอง อย่าเอาแต่ความรู้ความเห็นความเป็นความอยากความทะเยอทะยานมาเป็นหัวหน้าเป็นเจ้าอำนาจ แล้วก็จุดลากเจ้าของไปโดยไม่ฟังเสียงใครตักเตือนสั่งสอน อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะมนุษย์เรานี้เป็นสัตว์หมู่สัตว์พวก สัตว์ขี้ลาดหวาดกลัว ต้องมีเพื่อนมีฝูง อยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เมื่อเป็นเช่นนั้นต้องฟังเสียงกัน ไม่ฟังเสียงกันไม่ได้

แม้ที่สุดในครอบครัวผัวเมียต้องฟังเสียงกัน ใครผิดก็ให้ยอมรับว่าผิดและปฏิบัติแก้ไขตนเองเพื่อความถูกต้องต่อกัน แล้วก็สงบร่มเย็นลงไป ความระแคะระคาย ทะเลาะเบาะแว้งก็ไม่มี ถ้าตันทุรังเอาแต่ใจตัวเองอย่างนี้ ไปอยู่ที่ไหนแตกอย่าว่าแต่อยู่กับมนุษย์ ไปอยู่กับหมา-หมาก็แตก อ้าว เขาคบค้าสมาคมกับหมา เขาเล่นกับหมา เขา

ไม่ได้เขียนได้ดี มามีแต่หยอกเล่นกับมัน มันก็สนุกสนาน ที่นี้มีตัวจัญไรตัวหนึ่งเข้ามา หมากำลังหยอกเล่นกับคนอยู่ ไม้หวดลงไปอย่างนี้มันก็แตกเข้าใจไหม มันกลัวตายมัน ก็วิ่งเข้าป่า

คือกิริยาที่ทำอย่างนี้เป็นข้าศึกต่อสัตว์ แล้วทำต่อคนทำไมจะไม่เป็นข้าศึกต่อคน กิริยาที่ขัดที่แย้งด้วยทฐิมานะตัวเองไม่ฟังเสียงใครเลย อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะเราเป็นสัตว์หมู่สัตว์พวกอยู่ด้วยกัน อยู่ในวงครวัรเวียนก็ฟังเสียงกัน อยู่ในสังคมฟังเสียงสังคม อยู่ในคนหมู่มากมีกฎหมายบ้านเมืองศีลธรรมเป็นเครื่องดำเนิน ก็ให้ดำเนินตามนั้น ฟังเสียงกันตามนั้น โลกก็สงบร่มเย็นไปเรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ก็เอาธรรมเอาศานามาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ และเพื่อให้ نرمเข้าสู่ใจปฏิบัติแก้ไขตัดแปลง ตรงไหนที่เห็นว่าไม่ควรขัดแย้งต่อธรรม เราก็พยายามแก้ไขตัดแปลงสิ่งนั้นให้ดีขึ้นไป เมื่อมีการตัดแปลงแก้ไขไปเรื่อย ๆ มันก็กลายเป็นนิสัย สิ่งที่ดีก็ดีขึ้นในตัวของเราเอง แล้วก็กลายเป็นนิสัยมีขอบเขตมีหลักมีเกณฑ์ มีเหตุมีผลขึ้นในตัวของเรา แล้วที่นี้ก็ดีทั้งตัวของเรา ดีทั้งการแสดงออกทุกอย่าง ไม่ขัดไม่แย้ง ไม่ทิ่มหูแทงตาใครต่อใครก็ดี ธรรมเป็นอย่างนั้นละ

นี่ชาติบ้านเมืองของเรากำลังระส่ำระสายยุ่งเหยิงวุ่นวาย อันนี้ก็เพราะข้าศึกศัตรู มันเข้ามาขัดมาขวางมาถึบมายัน สิ่งที่มีความสงบร่มเย็นแน่นอนหามันคงให้เอนเอียงถึงกับขั้นจะล้มละลายไปได้ มันก็ต้องได้พิจารณาพิจารณาแก้ไขตัดแปลง ดีไม่ดีก็ฟัดก็เหวี่ยงโต้ตอบกันเป็นธรรมดา เพราะในร่างกายของเรา เราสงวนร่างกายของเรา แม้แต่สัตว์เขาก็สงวน ไปแตะต้องทำลายเขา ควรวิ้งหนีเขาวิ้งหนี ควรต่อสู้เขาสู้ เขาเท่าเขาก็ดี เพราะการป้องกันตัวของเขา

อันนี้ชาติไทยของเรา หัวใจทุกคนเป็นสมบัติของชาติ คนไทยทุกคนเป็นสมบัติของชาติด้วยกัน สมบัติของชาติที่เต็มอยู่ในนี้ก็เป็ นสมบัติของพี่น้องชาวไทยเราด้วยกัน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต่างคนต่างจะต้องรักษา กัน ด้วยความเข้มงวดกวดขัน เหมือนเรา รักษา ร่างกายชีวิตของเรานั้นแล จึงต้องได้ชวนชวน อันไหนบกพร่องให้รีบแก้ไขตัดแปลงทุกคน อะไรที่จะเข้ามาทำลายชาติบ้านเมืองของเรา ให้ต่างคนต่างปัดต่างปองเป็นธรรมดา ไม่อย่างนั้นไม่ได้ จมโดยแท้

ตั้งแต่เรากินของแสลงเข้าไปในท้องของเรา พอเรารู้เราแก้ไขทันที ไม่งั้นกำเริบตายได้ ต้องรีบแก้ไขตัดแปลง อันนี้ชาติของเราเป็นชาติอันใหญ่โตมาก ประเทศไทยทั้งประเทศเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ที่เราจะทำย่อหย่อนอ่อนข้อเฉยเมยไปอย่างนั้นไม่ได้นะ ต้องต่างคนต่างเป็นเจ้าของด้วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย ต่างคนต่างเข้มงวดกวดขัน ต่าง

คนต่างรักษา ต่างคนต่างปิดต่างป้อม ต่างปิดถ้าอันไหนไม่ดี อย่างนั้นถึงจะถูก นี่ธรรม ท่านสอนอย่างนี้ให้เอาไปปฏิบัตินะ

ธรรมสอนเป็นกลาง ๆ ผู้ฟังให้ยึดไปปฏิบัติ แง่ไหนที่เหมาะสมกับเรา ที่ควรจะทำ ปฏิบัติได้มากน้อยเพียงไร ก็ให้เอาไปปฏิบัติ ต่างคนต่างปฏิบัติ คนทั่วประเทศไทยก็เป็นคนปฏิบัติเพื่อดี ก็ดีไปทั่วประเทศไทย ถ้าเลวก็เลวไปหมด ถ้าต่างคนต่างแหวกแนว นี่ล่มจมได้ชาติไทยของเรา ถ้าต่างคนต่างมีความกลมกลืนสามัคคีกัน ความสามัคคีกันมีธรรมเป็นหลักยึด นี่เป็นของสำคัญมาก เอาธรรมมาเป็นหลักยึด ต่างคนต่างปฏิบัติต่างทำก็เรียกว่า เป็นความสามัคคีกลมกลืนในทางที่ถูกต้องดีงาม ชาติไทยของเราก็จะมีความแน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้นโดยลำดับลำดับ ให้พากันเอาไปปฏิบัติ

หลวงตากี้แก่แล้วเวลานี้ นะ การแนะนำสั่งสอนทั่ว ๆ ไปก็ได้ประกาศให้ทราบแล้วว่าเราได้ตั้งแล้ว เราหมดกำลัง ฤๅไถด้วยความเมตตาสงสารต่อชาติบ้านเมือง ก็ฤๅไถมาดังที่เห็นนี้แหละ เวลานี้สังขารร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือไม่เอาไหนแล้ว ก็ประกาศสิ่งที่ควรพูดได้ ถ้าอันไหนไม่ควร หรือเป็นไปไม่ได้ก็ไม่เป็นไปแหละ เท่านั้นละ วันนี้ไม่พูดอะไรมากนัก พูดเพียงเท่านั้นละ ยุติแล้ว

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๓๐ เมื่อก่อนนี้ทองคำได้ ๒ กิโล ๒๖ บาท ๔๖ สตางค์ นี้ได้ทุกวัน ๆ จากการขวนขวายของพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ จะเป็นของใคร และดอลลาร์ได้ ๗๑๘ ดอลล์ ไม่ใช่เล่นนะ และทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงนั้น เป็นจำนวน ๔ พันกิโลที่ตั้งไว้แล้วนะ รวมทองคำทั้งหมดที่ได้เวลานี้ทั้งหมดแล้วและยังไม่หลอม เป็นจำนวน ๒,๒๕๘ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑,๗๔๒ กิโล จะครบจำนวน ๔ พันกิโล กรุณาทราบไว้ตามนี้ทุกกระยะ ๆ ไป มีเท่านั้นละ เอาละ ที่นี้ให้พระนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์อะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd